

stedse stigende Fremgang. — Jernbanesagen mener jeg hører ikke til de almindelige Gjens-stande i Finantsloven, som skulde omtales under 1ste Behandling; den henhører under 2den Behandling, hvor jeg ogsaa, hvis det findes fornødent, skal udtale mig noget nærmere derom. — Det er disse ganske saa Bemærkninger, som ere foranledigede ved det første Affnit af Forhandlingerne idag.

Jeg gaaer nu over til det andet Affnit, som ligeledes aabnedes med et Foredrag af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Ministeriet kan ikke andet end være ganske vel fornøiet med det Skudsmaal for samme, hvormed han ind- ledede sin Dom, og hvad de enkelte Udsættelser angaaer, som han gjorde og som jeg tør sige ikke alle være rigtige, da være de ikke af nogen gennemgribende Betydning. Han begyndte at værge sig imod enhverformhelt Gageforhøielse, og hans Foredrag kunde give en Forestilling om, at det var store Gageforhøielser, der var Tale om. Med Undtagelse af den dog lidet betydelige Forøgelse for de to Directeurer, som specielt ere nævnte, troer jeg, at der er meget ubetydelige Gageforhøielser at paavise, hvilket vil vise sig ved 2den Behandling. Der er foreslaaet et Par Arbeidere mere, men det er ganske underordnede Personer, et Par Assistenten. Det er det Hele og det hører ei engang herhen; thi her er ikke Tale om en Gageforhøielse, men om en Forøgelse af Arbejderne. Jeg har forøvrigt altid havt meget tilovers for den af en anden Rigsdagsmand omtalte Anskuelse, at der burde være færre faste Embedsmænd og flere private Arbeidere, som maatte lønnes bedre end de nuværende Assistenten og andre underordnede Betjente, men som ogsaa maatte arbejde noget mere. Altsaa kan jeg ikke have Noget at erindre derimod. Men naar den sidste ærede Rigsdagsmand yttrede, at der let kunde spares to Contoirchefer, saa veed jeg ikke, hvor de skulde spares. Man vil maaskee ikke troe mig, fordi jeg er Minister; men da jeg snart skal forlade Ministeriet, hvorfor skulde jeg, der ogsaa er Rigsdagsmand, da ikke sige min sande Me- ning? Og den troer jeg er grundet paa en

ganske god Erfaring om Forholdene i Inden- rigsgjæmsministeriet. Jeg er heller ikke en Stue- jurist; jeg har færdes saa meget i Landet, — ei blot paa Bivete men ogsaa paa Mark- veie — at jeg vel kan staae ved Siden af Mange af de ustuderede Herrer, som ville være de praktiske Mænd. Jeg troer at have Kjen- skab til begge Sider af Forholdet, og da jeg derhos, som sagt, nu ikke længere har nogen personlig Interesse i alle disse Spørgsmaal Afgjørelse, troer jeg, at mit Ord maaskee kan fortjene nogen mere Vægt, end som om man havde Anledning til at troe, at jeg talte for en Organisation, som jeg vilde forbeholde mig selv at drage Nytte af. Den ærede Rigs- dagsmand gjorde en Indrømmelse, som er af megen Betydning. Han sagde, at Kongen og Ministrene kunde vælge imellem, om der skulde være selvstændige Directeurer under Ministrene eller Departementschefer. Derimod skulde Rigsdagen ikke bevilge en eneste Skilling mere til disse Personer, fordi de komme i en selv- stændig Stilling. Ja, dermed er Hovedsagen indrømmet. De Mænd, som her tales om, behøve for deres Personer ikke en høiere Gage, og jeg troer ogsaa, at de ikke lægge Vægt derpaa; men det har forekommet mig, at En- hver, der agter paa, hvad det er for et Ar- bejde, disse Mænd have, — alene i Hoveds- contoiret i det ene Departement, Landvæsens- contoiret, er Sagernes Antal i Løbet af 5 Aar steget med 130 pCt. — maatte erkende, at det ikke er for høi en Løn for dette Arbejde, der er foreslaaet. Dertil svarer den ærede Rigsdagsmand: „Ja, saa kom med en Lov derom“; her maa jeg indrømme, at der kan være Noget for denne formelle Indvending, Noget for, at man i det Hele kun skal forandre Ga- ger ved Lov. Naar den ærede Rigsdagsmand derimod troer, at det er en sær Kløe, som Indenrigsministeren har efter at beskæftige sig med de juridiske Sager, og derimod ei med Veis, Canals og Havnesager o. s. v., saa maa jeg sige ham, at, naar der skulde være Tale om Kløe, saa har jeg mere Kløe for det Sidste end for det Første. Det er for mig langt behageligere at beskæftige mig med Spørgsmaal, som vedkomme Udførelsen af praktiske Foretagender, og navnlig de større